

מטעמי תורת זינים

פרשת תולדות – לקיחת הברכות מיצחק אבינו

יצחק אבינו ביקש לברך את בנו עשו שנאמר "ויקהי פי זקן ויצחק ותכהין עניו מראת ויקרא את עשו בנן הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הגני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך וקשתיך וצא השדה וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים בפאשר אהבתי ויהיאה לי ואכלה בעבור תברךך נפשי בטרם אמות" (בראשית כו, א-ד). רבקה שמעה זאת וביקשה מבנה יעקב שייקח בדרך מרמה את הברכות הללו לעצמו. לכן הלבישה אותו כך שאביו יטעה ויחשוב שהוא עשו שנאמר "ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדות אשר איתה בגדי עשו ויעקב בנה הקטן: ואת ערת גדי העיזים הלבישה על גדי ויעל חלקת צנארי" (בראשית כו, טו-יז). ויצחק אכן טעה בו שנאמר "ויגש יעקב אל וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והגידים ידי עשו: ולא הפירו כי היו ידיו פידי עשו אחיו שערות ויברכהו" (בראשית כו, כב-כג).

ויש להבין, למה רבקה אמנו פעלה בדרך של מרמה ושקר על מנת להעביר ליעקב את הברכות שביקש אביו לברך את עשו בנו הגדול?

הנחש הקדמון שיקר ורימה את אדם הראשון והביא עליו קללות

התחלת הדיבור של הנחש עם חוה בגן עדן (מגלה צפונות: חלק א' למחבר 'שבת מוסר' פרשת בראשית ד"ה אמנם נראה לפרש) **היה פיתוי על ידי שקר** שנאמר "ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים לא תאכלו מפל עץ הגן" (בראשית ג, א) (הרמ"ד וואלי בראשית ג על הפסוק 'ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים'; 'ליקוטי הלכות' לר' נתן יורה דעה א סימני בהמה וחיה טהורה ד, כג). וזה היה שקר כי הקב"ה לא אמר כך אלא רק "ויצו ה' אלקים על האדם לאמר **מפל עץ הגן אכל תאכל**: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו" (בראשית ב, כו-יז) כלומר שאסור עליהם רק את עץ הדעת ולא שאר העצים (מגלה צפונות: חלק א' למחבר 'שבת מוסר' פרשת בראשית ד"ה אמנם נראה לפרש). **וכן בסוף דבריו של הנחש היה שקר** שנאמר "ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע" (בראשית ג, ד-ה) (ליקוטי הלכות: לר' נתן יורה דעה א סימני בהמה וחיה טהורה ד, כג), כלומר הוא שיקר לאדם וחווה ואמר כי ה' בעצמו אכל מעץ הדעת וכך ברא את העולם, ואם יאכלו גם הם אז "והייתם כאלקים" יוצרי עולמות (רש"י בראשית ג, ה).

חווה התפתה לדבריו של הנחש ואכלה מעץ הדעת ואחר כך נתנה גם לאדם הראשון ששמע לעצתה ואכל שנאמר "ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאונה הוא לעיניו ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל" (בראשית ג, ו). וכך גם אמר אדם הראשון לקב"ה "ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל" (בראשית ג, יב) (נפ"י עץ הדעת טוב פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברצונך). **וכל זה היה על ידי הנחש הערמומי שנאמר "והנחש היה ערום מפל חית השדה" (בראשית ג, א) שבעורמתו** (ברכת טוב: על התורה לר' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו) **בא בעקיפין לאדם הראשון** (בגדי אהרן על התורה פרשת מקץ דף לא ע"ב ד"ה ויאמר אליהם ישראל אביהם) **בשפת שקר ועלילה ובמרמה להטעות את האדם** (אור החמה: על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הי הצילה נפשי ממהרה' ו), **כדי למנוע ממנו ברכות שהיו מגיעות לו** (אור החמה: על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בניכ אודמן ממחרתי' ו) **וכנגדם להביא עליו קללות** (אור החמה: על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הי הצילה נפשי ממהרה' ו).

אדם הראשון היה צריך לקבל ברכות מפי הקב"ה אך בעקבות החטא הוא הפסיד אותם ונאחז ב'קליפות' (נפ"י 'אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בניכ אודמן ממחרתי'). לכן אחרי חטא אכילת עץ הדעת הקב"ה קילל אותו היות שהוא נדבק בצד ה'אור' של ה'קליפות' (אור החמה: על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בניכ אודמן ממחרתי') וכך אמר לו "וילאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו **ארוה האדמה בעבורך פעצונן תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודודר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב**" (בראשית ג, יז-יט). **ובתוך דבריו של הקב"ה היו בסך הכל עשרה קללות** (ראה במדבר רבה ה, ד) שהתקלל בהם האדם הראשון, בעקבות מה שהחטיאו הנחש הקדמון באכילת עץ הדעת (נפ"י 'ברכת טוב: על התורה לר' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו) **באמצעות חווה** (עץ הדעת טוב: לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה אר יראה בדרך רמו. וראה 'ליקוטי מעם לועז' לר' יעקב כולי תחילת פרק י לפירוט עשרת הקללות).

אדם הראשון והנחש הקדמון התגלגלו ליעקב הצדיק ועשו הרשע

חווה התגלגלה לרבקה אמנו (ספר הלקוטים להארי"ז פרשת תולדות על הפסוק 'ותאמר לו אמו, וליקוטי תורה' להארי"ז ז"ל פרשת תולדות ד"ה לה' לנוכח אשתו, עץ הדעת טוב: לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברצונך, ליקוטי שושנים לר' שמשון מאוסטרופולי דף ט ע"ב ד"ה אמרו רז"ל עץ, 'נחל קדומים' להחיד"א פרשת תולדות אות ט, 'חומת אנך' פרשת תולדות פרק כה, ז ד"ה ורבקה אהבת את יעקב, 'עניי העדה' למחבר ספר 'שבת מוסר' על ספר דניאל דף קל ע"ב ד"ה וביאה ד' שנים חסרים, 'מגלה עמוקות' פרשת תולדות, 'מדבר קדמות' להחיד"א מברכת ריש אות ה) **כדי לתקנה** (ליקוטי תורה' להארי"ז ז"ל פרשת תולדות ד"ה לה' לנוכח אשתו). **לכן כמו שנאמר על רבקה "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו" (בראשית כד, טז)** (שפתי כהן על התורה' לר' מרדכי הכהן מצפת פרשת חיי שרה ד"ה ויהיו חיי שרה, 'מגלה עמוקות' לר' נתן טעם שפירא פרשת לך לך דף ח ע"ב ד"ה או אמר במתוה) **כך נאמר על חווה "ויבן ה' אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם" (בראשית ב, כב)** (עניי העדה' על התורה למחבר ספר 'שבת מוסר' על ספר דניאל דף קל ע"ב ד"ה וביאה ד' שנים חסרים). **וכן נרמז שרבקה התגלגלה בחוה בפסוק "ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ויתר רבקה אשתו" (בראשית כה, כא), שסופי התיבות "לי-הוה לנכח אשתו" יוצא 'חווה' (ליקוטי תורה' להארי"ז ז"ל פרשת תולדות ד"ה לה' לנוכח אשתו, עץ הדעת טוב: על התורה לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה אר יראה ויעתר, ליקוטי שושנים' לר' שמשון מאוסטרופולי דף ט ע"ב ד"ה אמרו רז"ל עץ).**

יצחק אבינו התפלל שתיהפך רוחו של אדם הראשון ותתגלגל לבוא בתוך בטן אשתו רבקה על מנת לתקנו שנאמר "ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו" (בראשית כה, כא) וה' יתברך נענה לו שנאמר "ויעתר לו ה' ויתר רבקה אשתו" (בראשית כה, כא) (מגלה עמוקות: פרשת תולדות ד"ה או אמר ותהר). **אמנם לרבקה היה צער רב בימי העיבור** (נפ"י דודי' להחיד"א פרשת תולדות אות ה) **כי כאשר היתה עוברת ליד 'בית המדרש של שם ועברי' היה העקר בבטנה מנסה לצאת וגם כאשר עברה ליד 'עבודה זרה' העקר היה מנסה לצאת כפי שנאמר "ויתרצצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כב).** אז רבקה הבינה שיש שניים בבטנה כאשר אחד הוא צדיק והשני רשע, ועל כך אמרה "אם נון למה זה אנכי" (בראשית כה, כב) **באתי לעולם, שהרי אין זה תיקון** (מגלה עמוקות: פרשת תולדות דף יח ע"א ד"ה ובוהר חדש, 'ספר הלקוטים' לר' יחיאל היילפרין במערכת אבות אות רצט בשם ספר 'תורת חיים'). **והשיב לה שם בן נח ברוח הקודש על ידי שליח** (רש"י בראשית כה, כב) **כי חטאם של אדם וחווה גרם זאת בהידבקם בעץ הדעת** (ספר הלקוטים: לר' יחיאל היילפרין במערכת אבות אות רצט בשם ספר 'תורת חיים').

וכך השיב לרבקה **וַיֹּאמֶר ה' לָהּ שִׁנֵּי גֹיִם בְּבִטְנָהּ וְשִׁנֵּי לְאִמִּים מִמֶּעֵף יְפָרְדּוּ** (בראשית כה, כג) **כלומר בישור לה שהם שני צדדים שבעולם, אחד הוא קדוש והשני הוא טמא** (מגלה עמוקות) פרשת תולדות דף יח ע"ב ד"ה בוורח חדש), **והם גלגול אדם הראשון והנחש** (פני דודי להחיד"א פרשת תולדות אות ח). וכך רבקה ילדה את יעקב שהיה אדם הראשון ואת עשו שהיה הנחש. **וכיון שנאמר לנחש הקדמון "וַאֲיִכָּה אֲשִׁית בִּינְךָ וּבִין הָאִשָּׁה"** (בראשית ג, טו) **לכן רבקה היתה שונאת את בנה עשו כי הוא היה הנחש** (ע"פ הדעת טובי לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברצונך) **אשר הטעה אותה בגלגול הקודם** (חומת אנך) פרשת תולדות פרק כה, ז ד"ה ורבקה אוהבת את יעקב), **ואילו את יעקב שהיה גלגול אדם הראשון היא היתה אוהבת**. וזה מה שנאמר **"וַיֶּאֱהָב יַצְחָק אֶת עֵשָׂו"** (בראשית כה, ח) אך לא רבקה, ואילו על יעקב נאמר **"וַרְבֵּקָה אֶהְבֶּת אֶת יַעֲקֹב"** (בראשית כה, ח) (ע"פ הדעת טובי לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברצונך). ונרמז בתיבה **"אֶהְבֶּת"** שהיא ראשי תיבות **"אדם הראשון בעלה תחילה"** (חומת אנך להחיד"א פרשת תולדות פרק כה, ז ד"ה ורבקה אוהבת את יעקב).

אדם הראשון התגלגל ביעקב אבינו (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"ב ד"ה **"בג"כ אודמן ממחר"ו, ע"פ הדעת טובי לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברצונך, חומת אנך** פרשת תולדות פרק כה, ז ד"ה ורבקה אוהבת את יעקב, **בגדי אהרן** על התורה פרשת מקץ דף לא ע"ב ד"ה ויאמר אליהם ישראל אביהם, **מדבר קדמות** להחיד"א מערכת ריש אות ח). **לכן אמרו רבותינו "דְּשׁוּפְרִיה דְּיַעֲקֹב שׁוּפְרִיה דְּאָדָם הָהוּא"** (ראה זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה ושמו הוה. וראה לשון דומה בגמ' בבא מציעא דף פד ע"ב וכן בגמ' בבא בתרא דף נח ע"ב) **שפירושו כי יופיו של יעקב היה יופיו של אדם הראשון, כשכוונתם גם לרמוז כי הוא עצמו היה נשמת אדם הראשון** (חומת אנך) פרשת וישב אות ב, ע"פ הדעת טובי למחר"ו פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה, יודך אמת' למחר"ו על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב אות ג). ויעקב אבינו היה צריך לתקנו כפי שנרמז בתיבה **"יעקב"** שכאשר עושים את אותיות התיבה במילואן כך יו"ד ע"יו קו"ף ב"ית, אזי כל האותיות הנעלמות' שהן כל האותיות למעט האותיות הראשונות יעקב"ב – יוצאות ביחד שוות בגמטריא לתיבה **"תיקון"** (שפתיה כהן על התורה) פרשת ויצא על הפסוק **"וישם שק במתניו"** (להרחבה על כל תיקוני של יעקב במשך חייו ראה מאמרנו לפרשת מקץ – תיקוני של יעקב אבינו).

הנחש הקדמון התגלגל בעשו הרשע (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"ב ד"ה **"בג"כ אודמן ממחר"ו, חומת אנך** פרשת תולדות פרק כה, ז ד"ה ורבקה אוהבת את יעקב, **קרבן שבת** לר' בצלאל הדרשן פרק ט סימן א ד"ה וכלל מזה, **בגדי אהרן** על התורה פרשת מקץ דף לא ע"ב ד"ה ויאמר אליהם ישראל אביהם, **מגלה עמוקות** פרשת תולדות מהדורא בתרא ד"ה או יאמר שהוצרך) **לכן הוא יצא "אֶדְמוֹנִי"** (בראשית כה, ח) **כי נולד במזל מאדים ונוספה לו גם האות נ' כנגד שורש הנחש שנולד עמו** (שתי ידות' לר' אברהם חוקני פרשת תולדות ד"ה וראה שיעקר). **ומשום כך התיבה 'עשו' יוצאת בגמטריא 'זהו נחש'** (מחשוף הלבו' לר' יעקב אבוחצירא פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים) **וכן על הפסוק "וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדָע צֵדָה אִישׁ שֶׁצֶדֶד אִישׁ שֶׁצֶדֶד"** (בראשית כה, כז) **כתב התרגום "וַיְהִי עֵשָׂו גִבֵר נַחֲשִׁירָךְ"** (ראה יתרום אונקלוס ויתרום בבראשית כה, כז), **לרמז על היותו הנחש הקדמון** (וארא דכלה' פרשת תולדות ד"ה במרמה ב' במסורה, שתי ידות' לר' אברהם חוקני פרשת תולדות ד"ה וראה שיעקר) **אשר בא על אדם הראשון ברמאות בתחילת בריאתו של עולם וגרם לו לקבל קללות** (קרבן שבת' לר' בצלאל הדרשן פרק ט סימן א ד"ה וכלל מזה).

רבקה הלבשה את בנה יעקב בבגדיו של אדם הראשון כדי לתקנו

כאשר יצא אדם הראשון מגן עדן אבדו ממנו הבגדים שקיבל מה' יתברך. נמרוד לקח אותם (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **ינתק רבקה וגי' ממחר"ו**) **ועל ידם היה צד ציד שנאמר "הוא הָהוּא הָהוּא גִבֵר צֵד לְפָנֵי ה' עַל כֵּן יִאָמַר כְּמִרְדָּ גִבֵר צֵד לְפָנֵי ה'"** (בראשית י, ט). **מאוחר יותר עשו הרשע יצא לשדה ועשה מלחמה עם נמרוד והרג אותו ואז לקח את הבגדים הללו ממנו והטמין אותם אצל רבקה אמו, וגם הוא היה רגיל לצאת ולצוד בהם ציד** (זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה ונתק רבקה). **רבקה ידעה שבגדים אלו הנקראים בגדי "החמדת" על שחמד אותם נמרוד מאדם הראשון** (ראה רש"י בראשית כו, טו) **באו בקלקול לידי עשו, לכן היא הוציאה אותם מידי והלבישה את בנה יעקב כי חשבה שלו יאה לקחתם** שנאמר **"וַיִּתְקַח רְבֵקָה אֶת בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֶהּ הַגָּדֵל הַחֲמֵדֵת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבִית וַתִּלְבֹּשׂ אֶת יַעֲקֹב בְּנֶהּ הַקָּטָן"** (בראשית כו, טו) (תפארת שלמה' על התורה פרשת וישב ד"ה וישראל אהב את יוסף).

בשעה שיעקב לבש את הבגדים של עשו הרשע חזרה 'האבידה' למקומה (זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה וכד הוה לביש) **כי יעקב היה גלגול אדם הראשון** (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **ינתק רבקה וגי' ממחר"ו**) **ועל מה שניטלה מאדם הראשון אז בגלגולו, חזרה אליו עתה האבידה בגלגול יעקב** (פלה הרימון' לר' בצלאל הדרשן אופן שלושים וחמשה ד"ה והנה נראה לו). **ומחמת שבגדים אלו היו בגדיו של יעקב ממש, לכן כאשר הוא לבשם הם העלו ריח טוב** (זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה וכד הוה לביש) **כי חזרו לאדוניהם, מה שלא העלו כל זמן שהיו בידי הזרים נמרוד ועשו, שהרי הם לא היו בגדיו של נמרוד** (נור הקודש' לר' יחיאל מיכל בן עזיאל בראשית רבה סה, יח), **וגם לא בגדיו של עשו הרשע** (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **יורח את ריח בגדיו ממחר"ו, יכתם פו'** על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **כיון דאלביש לו סליקו, נור הקודש' לר' יחיאל מיכל בן עזיאל בראשית רבה סה, יח). ולכן נאמר על יעקב "וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו"** (בראשית כו, כז) **כי היו בגדיו של יעקב ממש** (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **יורח את ריח בגדיו ממחר"ו** (להרחבה בעניין הבגדים הללו ראה מאמרנו לפרשת תולדות – בגדי אדם הראשון).

כאשר יעקב הופיע לפני יצחק אביו על מנת לקבל ממנו את הברכות, יצחק הריח את ריח בגדיו שנאמר "וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי יַצְחָק אֲבִיו גִּישָׁה נָא וַיִּשְׁקָה לִי בְּנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשָּׁק לוֹ וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר רָאֵה רִיחַ בְּנִי גְרִיחַ שֶׁצֶדֶד אִישׁ רָשָׁע בְּרַכּוֹ כו' – כו' – כז) (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **יורח את ריח בגדיו ממחר"ו, יכתם פו'** על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **כיון דאלביש לו סליקו**) **ובגדים אלו שלבש יעקב העלו באותה השעה 'ריח גן עדן'** (רש"י בראשית כו, כז), **כי אדם הראשון לבש בגדים אלו בהיותו בגן עדן** (יעקב שפתי חכמים' על רש"י בראשית כו, כז) **ועתה בגלגול יעקב חזר אליו ה'גן עדן' שגורש ממנו** (אור החמה) על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה **יאדמן מיכאל' מהמרי"ק, נעוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת תולדות דף קמב ע"ב ד"ה** (א) **על מנת שיתקן את הקלקול שנעשה בהיותו שם בגלגול הראשון** (מגלה עמוקות) חלק א' עם פירוש פרישת שלום בפרשת תולדות דף מח ע"ב ד"ה **ולכן כסראה יצחק**). **כי כמו שהקללה היתה בגן עדן כך גם הברכה היתה צריכה להיות בגן עדן** (מחשוף הלבו' פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים).

רבקה נתנה את בגדי אדם הראשון ליעקב כדי שיבוא הדבר על מתכונתו, שבשעת התיקון של אדם הראשון הוא יהיה לבוש בבגדיו. רוח הקודש הופיעה ברבקה אמנו להיות עיקר ענין תיקון הקלקול של אדם הראשון על ידה, כי החטא שגרם לקלקול הראשון היה על ידי חוה שנאמר **"וַתִּרְאֶה הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמִאֲכָל וְכִי תִאֲנֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁפִּיל וְתִתְקַח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּה עִמָּה וַיֹּאכְלוּ" (בראשית ג, ו) לכן היה צריך גם בעת התיקון להתחיל ברבקה שהיא גלגול נשמתה** (מחשוף הלבו' לר' יעקב אבוחצירא פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים). **ורבקה הלבשה בעצמה את יעקב כפי שנאמר "וַתִּלְבֹּשׂ אֶת יַעֲקֹב בְּנֶהּ הַקָּטָן"** (בראשית כו, טו) **ותיקנה בזה גם את מה שגרמה לאדם הראשון בגלגול חוה על ידי אכילת עץ הדעת שהבין כי עירום הוא עד שנצרך לבגד שעשה לו הקב"ה, וכעת בגלגול רבקה הלבשה לו שוב את הבגד** (ישראית יעקב' לר' ישראל יעקב מאסקוויטש פרשת תולדות דף מז ד"ה והנה האר"י).

רבקה תיקנה את הקללות של אדם הראשון על ידי מעשיה עם יעקב

רבקה היתה צריכה לתקן את כל הקללות שקיבל אדם הראשון (מגלה עמוקות) פרשת תולדות דף כא ע"ב ד"ה רבו צרף) **כי הקללות באו על ידי האשה חוה לכן התיקון היה צריך להיות על ידי אשה, היא רבקה** (מגלה עמוקות) פרשת תולדות דף כא ע"ב ד"ה מאי ענין חרדה, **ברכת טובי על התורה לר' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף טו ע"ב ד"ה ואפשר שוהו)** **שהיתה גלגולה** (ישראית יעקב' לר' ישראל יעקב מאסקוויטש פרשת תולדות דף מז ד"ה והנה האר"י). **לכן אמרה רבקה ליעקב "עֲלֵי קַלְלָתְךָ בְּנִי"** (בראשית כו, יג) **כלומר שהקללה של אדם הראשון היה בסיבת, ואני רוצה לתקן בזה את החטא הקדום** (ע"פ הדעת טובי על התורה לר' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה או יראה בדרך רמז, ישראית יעקב' לר' ישראל יעקב מאסקוויטש פרשת תולדות דף מז ד"ה והנה האר"י) **בשם האר"י ז"ל. וכן אמרה "וַעֲתָה בְנִי שְׁמַע בְּקִלְיִ" (בראשית כו, ח) כאשר התיבה "וַעֲתָה" מיותרת, והיא כדי לרמזו על התשובה שהיה מוטל על רבקה לעשות לתקון**

חווה, על דרך שנאמר על מצות התשובה (ראה 'אור החיים הקדוש' דברים י, יב ד"ה עוד יתבאר על זה) **"וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מִמֶּמָּד"** (דברים י, יב) (מגלה עמוקות' פרשת תולדות דף כא ע"א ד"ה מאי ענין חרדה).

רבקה אמרה ליעקב שבה זמן התיקון של חטא אדם הראשון על ידם (ע"ש הדעת טובה לרי' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה או יראה בדרך רמז) לכן הם חזרו שוב בגלגול. ועל מה שבגלגול קודם הוא היה אדם הראשון בעלה, הרי עתה הוא יעקב בנה. לכן אמרה ליעקב **"וְעַתָּה בְנֵי שְׁמַע בְּקִלְיִ"** (בראשית כו, ח) לומר שקודם לא היית בני אלא בעלי. ומה ששמעת קודם לכן לאשתך חוה כפי שאמר ה' לאדם הראשון **"כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל"** (בראשית ג, יז) הרי עתה צריך לתקן לכן **"וְעַתָּה בְנֵי שְׁמַע בְּקִלְיִ"** (בראשית כו, יג) וכן אמרה **"אֵד שְׁמַע בְּקִלְיִ"** (בראשית כו, יג) שעתה היא שמיעה טובה (יספר הליקוטים' להארי"י ז"ל פרשת תולדות על הפסוק ויתאמר לו אמו) **לתיקון החטא הקדום** (ע"ש הדעת טובה לרי' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה או יראה בדרך רמז). ועל דרך זה גם נאמר **"וְרַבְּרָה שָׁמַעַת בְּדַבָּר אֶל עֵשָׂו בְּנוֹ"** (בראשית כו, ה) כדי לתקן את השמיעה של אדם הראשון שעל ידו הוא התקלל כפי שנאמר **"כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ"** (בראשית כו, יז) (מגלה עמוקות' מהדורא בתרא פרשת תולדות ד"ה ולכן כשראה יצחק).

חווה גרמה להביא קללות לעולם על ידי אכילת עץ הדעת, לכן רבקה הוצרכה לתקן על ידי אכילה (מגלה עמוקות' פרשת תולדות דף כא ע"א ד"ה מאי ענין חרדה). מטעם זה רבקה ביקשה מיעקב שיביא לה שני גדיי עיזים שנאמר **"לָךְ נָא אֶל הַצֹּאן וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִיזִים טְבִיִּים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהַב"** (בראשית כו, ט) כשאחד טוב והשני רע כנגד 'עץ הדעת טוב ורע' (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"ב ד"ה 'מסטרא דחולק' מהרמ"ק). ויעקב אכן הביא לה שני גדיי עיזים כפי שנאמר **"וַיִּלְכְּדוּ וַיָּבִיאוּ לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהַב אָבִיו"** (בראשית כו, יד), והתיבה **"וַיָּבִיאוּ"** גמטריא 'חווה' לרמוז על כוונתה של רבקה אמו לתקן את חטא חווה (מחשוף הלבוני' פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים). מטעם זה יעקב גם הביא לאביו יין שנאמר **"וַיִּנְגֹשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתְּ"** (בראשית כו, כה) כי עץ הדעת היה ענבים וחווה סחטה את הענבים ונתנה לאדם הראשון לשתות, ולכפר על זה רבקה הביאה על ידי יעקב יין ענבים (ע"ש הדעת טובה לרי' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה או יראה בדרך רמז, 'מגלה עמוקות' פרשת תולדות דף כא ע"א ד"ה מאי ענין חרדה).

יעקב פחד לרמות את יצחק אביו בלקיחת הברכות של עשו אחיו, ואמר לרבקה אמו **"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל רַבְּרָה אִמּוֹ הֲנֵן עֹשֶׂה אֹתִי אִישׁ שְׂעִיר וְאֹנְכִי אִישׁ חֶלֶק: אוֹלִי וְמִשְׁנֵי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמִתְעַתֵּעַ וְהִבְאֵתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בְרָכָה"** (בראשית כו, יא - יב) (מגלה עמוקות' פרשת תולדות דף יח ע"א ד"ה בוהר חדש). ורבקה ענתה לו שאין שם קללה, כי היא יודעת בוודאות ב'רוח הקודש' שהופיעה בה שכל העניין הזה הוא להחזיר את הברכות לעולם, ואין קללה יוצאת מזה כלל. וכפי שאמרה **"וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתְךָ בְּנֵי אֵד שְׁמַע בְּקִלְיִ וְלָךְ קַח לִי"** (בראשית כו, יג) כלומר **שְׁמַע לרוח הקודש שהופיעה בי** (מחשוף הלבוני' פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים) **כי כעת עלי לתקן חטא חווה שקלקלה והביאה קללה לעולם** (מגלה עמוקות' לרי' נתן נטע שפירא פרשת תולדות דף יח ע"א ד"ה בוהר חדש), ואני צריכה בכל כוחי שאתה יעקב תקבל את הברכות כאשר **"בְּרַבְּרָה לָפְנֵי מוֹתוֹ"** (בראשית כו, יז) ואז תצא מהקללות של אדם הראשון (ע"ש הדעת טובה לרי' חיים ויטאל פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ברוצנו, עפ"י ימדר' קדמות' להחיד"א מערכת ר"יש אות ח).

יצחק אבינו החליט לעשות תיקון לחטא של עץ הדעת לעת זקנותו

יצחק היה בזקנותו סגי נהור שנאמר **"וַיְהִי כִּי זָקֵן יַצְחָק וַתִּתְקַוֶּן עֵינָיו מֵרְאֵת"** (בראשית כו, א) **ועשו הרשע היה מטעה אותו שהוא צדיק** (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'פתח אמר' ממחרתיו, 'ברכת טוב' על התורה לרי' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו). **על ידי שהיה צד ומרמהו בפיו שנאמר "וַיֹּאבְהַב יַצְחָק אֶת עֵשָׂו בְּנֵי צִיד בְּפִיו"** (בראשית כה, כח) (אור החמה' לרי' אברהם אזולאי זקנו על החיד"א על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'פתח אמר' ממחרתיו, 'ברכת טוב' על התורה לרי' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו). **שהיה אומר לו "איך מעשרין את התבן?"** (ברכת טוב' על התורה לרי' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו). **ו"איך מעשרין את המלח?"** (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הצילה נפשי ממחרתיו, 'אור החיים הקדוש' לרי' חיים בן עטר בראשית כה, כח כ"ה ויאחב יצחק), **בעוד שהיו "שָׁעֵב תּוֹעֲבוֹת בְּלָבוֹ"** (משלי כו, כח) (ברכת טוב' על התורה לרי' משה נראל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו). ועוד היה אומר לו שהולך להתפלל בשדה כמוהו **"וַיִּצְאָה יַצְחָק לְשׂוּבָה בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרְבִי"** (בראשית כד, טז), אד שְׁקָר היה דובר כי הלך בשדה של חורבן ושיממון **"וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה"** (בראשית כה, כז) (אור החמה' לרי' אברהם אזולאי על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הצילה נפשי ממחרתיו'). ולא הכיר יצחק ברשעו של עשו בנו כי הוא היה מקיים בו מצות כיבוד אב בכמה דרכים (אור החמה' לרי' אברהם אזולאי על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'פתח אמר' ממחרתיו).

רוח הקודש הופיעה ביצחק אבינו לעשות תיקון לעץ הדעת. והיה זה בעת זקנותו סמוך למיתתו שנאמר **"וַיְהִי כִּי זָקֵן יַצְחָק"** (בראשית כו, א), **כי הנחש הקדמוני נקרא מלך זקן וכסיל ועל ידי כסילותו ורמאותו נטל הברכות מאדם הראשון וחווה אשתו, והתיקון לזה על ידי אדם חכם וזקן שייקח את הברכות מזרע הנחש ויחזירם למקומם מקום הקודש**. ומשום שזקני תורה כל העת שמזקינים דעתם יותר מתיישבת עליהם שנאמר **"בְּיִשְׁרָאֵל כִּמְקָה"** (איוב יב, יב) לכן לא ביקש לעשות את התיקון אלא לעת זקנותו (מחשוף הלבוני' פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים). ויצחק שחשב כי עשו בנו ראוי לקבל את הברכות אמר לו **"וְעַתָּה שֵׂא נָא כְלִיד תְּלִיד וְקִשְׁתְּךָ וַיִּצְאָה הַשְּׂדֵה וַצֹּדָה לִי צִידָה"** (קרי: ציד): **וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי"** (בראשית כו, ג-ד). 'צידה' הוא צורת הכתיב לתיבה **"צִיד"**, לומר לו שייצא לשדה בו הוא מתפלל אל השכינה הרמוזה באות ה' האחרונה שבתיבה 'צידה', כדי שיהיה ראוי להתברך מפיה (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הצילה נפשי ממחרתיו'). **והתיבות "כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי" גמטריא 'זה עץ דעת טוב ורע', להודיע שהאהבה שלו היתה לעשות תיקון לעץ הדעת** (מחשוף הלבוני' לרי' יעקב אבוחצירא פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים).

יצחק אבינו צפה ברוח הקודש שעל ידי אחד מבניו יתקון חטא אכילת עץ הדעת טוב ורע של אדם הראשון, ורצה להפוך את הקללות שהתקלל אז העולם לברכות. לכן הוא גמר בדעתו שכמו שהקללה בחטא הקדמון היתה על ידי אכילה כאשר אדם הראשון ואשתו אכלו מעץ הדעת, הרי שכך גם תהיה הברכה היפך הקללה על ידי האכילה וביקש לעשות סעודה. וכך אמר לבנו עשו **"וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהִבִּיֵא לִי וְאֶכְלָה בְּעִבּוֹר תְּבַרְכֶּךָ וְנִשְׂשִׁי"** (בראשית כו, ד). וכשם שהנחש הקדמוני בא מכוח ערמתו לזון ערן מקום מושב אדם ואשתו והצליח להתגבר שם, כך ביקש יצחק להשיב לו גמולו בראשו ולהביא את אכילתו מן השדה כפי שביקש **"וַיִּצְאָה הַשְּׂדֵה וַצֹּדָה לִי צִיד"** (בראשית כו, ג), כיון שהשדה הוא מקום 'הנחש'. ויצחק חשב לתומו שבנו עשו ראוי לכך כי הוא הגדול ומצוה בגדול יותר מבקטן, אף שמכל מקום דעת יצחק היתה שעשו ויעקב שווים בברכה זו. ובאותה העת עדיין לא ידע יצחק שעשו הרשע הוא חלק 'הנחש' ממש (מחשוף הלבוני' פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור דאפשר דיצחק).

בשעה שיעקב נכנס ליצחק אביו הוא אמר ליעקב **"גִּשָּׂה נָא וְאֶמְשָׁךְ בְּנֵי הָאֶתֶר זֶה בְּנֵי עֵשָׂו אִם לֹא"** (בראשית כו, כא). אז הרגיש יעקב שהוא בצרה גדולה, כי פחד שאביו יכיר אותו וינָדַע הדבר לפניו. ומיד אמר יעקב **"שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל ה' בְּצַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: ה' הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שְׁקָר מִלְשׁוֹן רַמְיָה"** (תהלים קכ, א-ב) **וכוונתו שה' יציל אותו מהדרגה שעשו הרשע היה שריו בה שהיא "שִׁפְת שְׁקָר"** (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר אמה), **לפי שהיה גלגול נחש הקדמון** (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הצילה נפשי ממחרתיו') **ובדרגת הנחש שהביא קללות על העולם בהתחכמות ועקמימות ושפת שקר** (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר אמה). ויעקב ביקש שהקב"ה יציל אותו, כי אם יכיר בו אביו אז יקלל אותו על מעשיו ויהיה בדרגת 'ארורי' ואילו את עשו יברך ויהיה בדרגת 'ברוך', ובוזה אדרבא יוסיף עוד קלקול גדול על הקלקול הראשון בימי אדם הראשון, ולא תהיה רפואה למכתו עוד כל ימי עולם (אור החמה' על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הצילה נפשי ממחרתיו').

יצחק ראה שהשכינה נכנסה עם יעקב והבין שהוא ראוי לברכה

הקב"ה הציל את יעקב אבינו (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הי הצילה נפשי ממהרח"ו), כי כאשר נכנס יעקב אל אביו נכנסה עמו השכינה הנקראת גם בשם 'גן עדן' כפי שנאמר 'וַיִּגְשׁ וַיִּשָּׁק לוֹ וַיִּרְחַ אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמְרוּ רֵיחַ גַּיְי רֵיחַ פְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכוּ ה' (בראשית כו, לו), **וכשראה יצחק שהשכינה נכנסה עם יעקב אמר "בוודאי שהוא ראוי לברכות!"** (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'כדין אמר ממהרח"ו). וכך כאשר היה יצחק מברך את יעקב הוא התברך לפני השכינה והיא היתה מודה לו על ברכותיו. **וכשיצא יעקב יצאה השכינה עמו שנאמר "אֵךְ יֵצֵא יֵצֵא יְעֻב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו"** (בראשית כו, לו) (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'ובאי זמנא'). לכן כאשר הבין יצחק שזה היה יעקב הוא חזר וברכו "מִי אֶפֹא הוּא הַצֵּד צֵיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל מִכָּל בְּטָרִם תְּבוֹא וַאֲבָרְכְהוּ גַם בְּרֹךְ הָיְתָה" (בראשית כו, לו) מידיעתי, אחרי שראיתי שהשכינה חפצה בו (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'כדין אמר ממהרח"ו).

אך לעומתו כשנכנס עשו הרשע השכינה כבר לא היתה שם שנאמר "אֵךְ יֵצֵא יֵצֵא יְעֻב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וְעֵשׂוּ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ" (בראשית כו, לו). אז עשו הרשע התברך על ידי יצחק לבדו בגשמיות למטה (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'מסטר דחולקי מהרמ"ק'). **וכן במקום השכינה נכנס עם עשו הרשע ה'גהיננוס' (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר אמר) כשהכוונה ל'קליפה' הנקראת גהיננוס והיא הלילי' אשת השטן הנקראת 'נחש נִקְבָה' של הס"מ אשר לה שבע היכלות הנקראות גהיננוס עליון, והיא דרגת עשו הרשע הנקרא 'שפת שקר' המביא קללות על העולם (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הי הצילה נפשי ממהרח"ו). לכן מיד נאמר "וַיִּחַד יִצְחָק חֲרָה גְדֹלָה עַד מָאֵד" (בראשית כו, לו) כי הוא לא חשב בתחילה שעשו נמצא בצד ההוא של הטומאה (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר אמר). ובוזה התגלה ליצחק אבינו כי בנו עשו הוא רשע וחלק 'הנחש' ממש (מחשוף הלבן פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים).**

מימות אדם הראשון היה מיועד יעקב לקחת מן 'הנחש' את הברכות (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה בגין כך) כי יעקב בא לתקן את אדם הראשון ולהצילו מדרגת 'ארור' לדרגת 'ברוך' (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'הי הצילה נפשי ממהרח"ו) על ידי שייצא מן הקללות ויקבל כנגדם ברכות. **לכן השכינה שרתה על יצחק בעת שהוציא את הברכות מפיו, כדי לבטל את אותם הקללות שנתקלל האדם הראשון מפי השכינה, וכנגדם להתברך מפי יצחק.** וה' יתברך הוא זה שזימן בפי יצחק את הברכות הללו כדי לקיים הדבר. ואז יעקב חזר אל המקור ממנו חוצב לצד ה'ברוך' (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בייכ אודמן ממהרח"ו), ואילו הנחש נשאר בקללות שלו לדורי דורות כפי שנאמר לו כבר בימי בראשית "אֲרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל הַשְּׂדֵה עַל גֹּחַזְךָ תֵּלֵךְ וְעֹפֵר תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ" (בראשית ג, יד) (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה בגין כך). ועוד סופי תיבות "גַּם בְּרֹךְ הָיְתָה" (בראשית כו, לו) יוצא בגמטריא 'אדם חוה' עם הכולל, כדי לרמוז שעיקר העניין היה להחזיר את הברכות שמנע הנחש מאדם הראשון (מחשוף הלבן פרשת תולדות ד"ה ונבא לביאור הפסוקים).

יצחק אבינו ברח את יעקב "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ : יַעֲבֹדוךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים הָיוּ גְבִיר לְאֶחֶיד וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֶמְךָ אַרְבֵּיךָ אֲרוּר וּמִבְּרִיךְ בְּרֹךְךָ" (בראשית כו, כח – כט). וכל חלק בברכה הוא כנגד מה שהתקלל אדם הראשון. בתחילה התקלל "אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעֵבְרֹךָ" שלא תעשה גדולים כראוי – והתברך על ידי יצחק "וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ". ועוד התקלל "בְּעֵצְבוֹן תֹּאכְלֶנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ" – והתברך על ידי יצחק "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם". וכן מה שהתקלל "וְקוֹץ וְדָרָד תִּצְמִיחַ לָךְ" – התברך על ידי יצחק "וְרֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ". וכנגד מה שהתקלל "בְּזַעַת אִפְיֹךְ תֹּאכַל לֶחֶם" – התברך על ידי יצחק "יַעֲבֹדוךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמִים" כי הם יעבדו את הארץ ובשדה. וכך הכל נטל יעקב זה כנגד זה, ולא נטל אלא משלו כי הם היו חלקו (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה תא חזו). וכמו שהקללות התפרטו לעשרה, כך גם הברכות התפרטו לעשרה (ראה 'ילקוט שמעוני' פרשת תולדות רמז קיד) (ברכת טובי על התורה לר' משה נאל הכהן פרשת תולדות דף יט ע"ב ד"ה ואפשר שזהו).

יעקב לקח את הברכות ברמאות מדה כנגד מדה לרמאות הנחש הקדמון

כשם שהנחש בא ברמאות דברים על אדם הראשון דרך חוה אשתו וגרם קללה לאדם הראשון, כך מדד לו יעקב כמדתו ובא גם כן ברמאות ליטול ממנו את הברכות (ישעיהו טו' ונלע"ד דאפשר) למהרח"ו פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה, יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בייכ אודמן ממהרח"ו, 'פלא הרימוני לר' בצלאל הדרשן אופן שלשה עשר ד"ה וענין יעקב, 'מחשוף הלבן פרשת תולדות ד"ה ונלע"ד דאפשר) **שגנב ומנע תחילה מאדם הראשון (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'בייכ אודמן ממהרח"ו), ועשה לו כמשפטו (ישעיהו טו' ונלע"ד דאפשר) וזוהר פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה) (יאר החמה על זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה 'פתיח אמר ממהרח"ו, 'אנרא דכלתי למחבר 'בני יששכר' פרשת בראשית ד"ה בפסוק 'א' והנחש). שהרבה שקרים וענייני שקר עשה הנחש הקדמון לאדם הראשון על מנת להטעותו ולהביא קללות על העולם, ולכן כנגדו (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר) בעת התיקון (מחשוף הלבן פרשת תולדות ד"ה ונלע"ד דאפשר) בא יעקב בחכמה וערמה להביא ברכות על העולם ולקחת מעשו הרשע את מה שמנע מן העולם (זוהר פרשת תולדות דף קמג ע"א ד"ה רבי אלעזר אמר).**

זו גם הסיבה שה' הכהה את עיני הגשמיות של יצחק והעלים את רוחניותו עד שנעשה אוהב לעשו שנאמר "וַיִּאָהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו" (בראשית כה, כח), **כדי שיבחר לברך את עשו הרשע ואז יעקב יבוא בדרך רמאות (ישעיהו טו' ונלע"ד דאפשר) פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ועיישי בדברים הנפלאים (שהביא) ועל ידי אשה שהיא אמו, כמו שהיה הקלוקל בימי אדם הראשון (ספר הליקוטים 'להארי' זיל פרשת תולדות סימן כח על הפסוק 'ותאמר לו אמו, 'שפתי כהן על התורה' פרשת תולדות ד"ה שמעתי דשופריה) ברמאות הנחש (ישעיהו טו' ונלע"ד דאפשר) פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ועיישי עוד דברים נפלאים, 'מדבר קדמות' להחיד"א מברכת ר"ש אות ח) ועל ידי אשה שהיא חוה (ספר הליקוטים 'להארי' זיל פרשת תולדות סימן כח על הפסוק 'ותאמר לו אמו, 'שפתי כהן על התורה' פרשת תולדות ד"ה שמעתי דשופריה). ויעקב אכן מנע מעשו הרשע את 'הברכות' ולקח אותן לעצמו (זוהר פרשת בראשית דף לה ע"ב ד"ה ודאי בחכמה), ועשה בזה תיקון (ישעיהו טו' ונלע"ד דאפשר) פרשת תולדות ד"ה והנה עתה עלה ועיישי עוד דברים נפלאים) שהרי כן היו שייכים אליו (זוהר פרשת בראשית דף לה ע"ב ד"ה ודאי בחכמה) והוא היה ראוי להן, כי הוא עצמו היה הראשון (פלא הרימוני אופן עשרים ושמונה ד"ה ונראה לי שזהו).**

כאשר עָשׂו הבין מה עשה לו אחיו יעקב, נפל דבר בפיו ואמר "וַיֹּאמְרוּ הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּעֲקְבֵנִי זֶה פְעָמִים אֶת בְּרַחְתִּי לָקַח וְהִנֵּה עֹתָה לָקַח בְּרַחְתִּי" (בראשית כו, לו), "וַיִּעֲקְבֵנִי זֶה פְעָמִים" – כלומר שעתה הגדיל לעשות כפול, אני רימיתי אותו לשעבר ועכשיו הוא נהפך אלי להיות הרודף. וגם "עֹתָה" בהיותו יעקב "לָקַח בְּרַחְתִּי" ממני, כנגד מה שבפעם הקודמת אני גרמתי לו קללה (ראש דוד' להחיד"א סוף פרשת תולדות ד"ה אפשר לדקדק). **וזה הטעם שיעקב נאבק עם מלאך ס"מ (קהלת יעקב ערך וא"ו ד"ה ואיבה ר"ת ביום ההוא) אשר רכב בימי בראשית על הנחש הקדמון (שפתי כהן על התורה' פרשת חיי שרה ד"ה יצחק העבד עשרה גמלים' מפרקי דרבי אליעזר), כדי שייסיכים לברכות שהתברך מפיו של יצחק (ראה רש"י בראשית לב, כז) (קהלת יעקב ערך וא"ו ד"ה ואיבה ר"ת ביום ההוא) כפי שאמר יעקב למלאך "לֹא אֶשְׁלַחְךָ בִּי אִם בְּרַחְתִּי" (בראשית לב, כז) (יאר החמה על זוהר פרשת בראשית דף לה ע"ב ד"ה והנחש ר' יצחק אמר ממהרח"ו). וכך יעקב נטל בחכמה את הברכות מעשו הרשע ותיקן מה שהנחש לקח מאדם הראשון ברכות והביא במקומן קללות (נעוצי אורות' להחיד"א על זוהר בראשית דף לה ע"ב אות ב). ה' יראנו נפלאות מבורתו, אמן.**

<p>העלון גם להדלחת יהודית בת רודה רוזיטה וכל בני משפחתה</p>	<p>העלון גם להעלון יוסף בן קרו וישיבת הליקוטים בית טאמן</p>	<p>העלון גם להעלון יעל בת שירה אשורת ה"ל ויעל בת אסתר ה"ל וינתן בן שירה אשורת ה"ל אליהו בן שירה אשורת ה"ל</p>	<p>העלון גם להעלון סליה אסתר בת אלינו ורבי שירה בת אליה ז"ל זכות הלימוד בעלון מפורסם לרן ליטמן שלימה בברכה</p>	<p>העלון גם להעלון רביקה בת חנה ה"ל רבאיה שלימה בברכה</p>	<p>העלון גם להעלון עליזה בת יפה ת.ג.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם להעלון רחל בת גרשון ושרה וינה בן משה ז"ל, אשת דוד</p>	<p>העלון גם להעלון דוד בן ישי והלוי מברכים ת.ג.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון גם להעלון הפנת העלון השבוע לזון הנון בקרוב של יחיד נפשו של מחבר העלון שמואל בן אולגה היינו שחי יתברך ויבא אותו להקים בקרוב בית נאמן בישראל בכותל המזרחי ועזרתו בחפצת העלון</p>	<p>העלון גם להעלון בנימין בן שרה ז"ל בקרוב ממש ובנתנו!</p>	<p>העלון גם להעלון שרה שושנה דבורה בת דוד ה"ל</p>	<p>העלון גם להעלון עלון גם להעלון מרים מרים בת רבקה ז"ל</p>	<p>העלון גם להעלון עלון גם להעלון נוספת: אליהו בן גיטל ז"ל ת.ג.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם להעלון עלון גם להעלון נוספת: מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, יונה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לויב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל</p>	<p>העלון גם להעלון העלון גם להעלון נוספת: מרים בת רבקה ז"ל</p>	<p>העלון גם להעלון העלון גם להעלון נוספת: מרים בת רבקה ז"ל</p>

~ 4 ~

תלמידי תורה וישיבה בית שמש
 052-7675933
 alon.torat.haim@gmail.com